

ret for hr. Jens Peter Vernersen. Kan hr. Jens Peter Vernersen ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Messerschmidt mener, at det er, fordi sproget er kompliceret osv. Det er en tekst, som svarer til den tekst, der er, når vi laver lovforslag her i Folketinget. For nogle er det kompliceret, for andre er det ikke. Jeg tror ikke, at man på den måde skal sige, at borgerne ikke kan forstå den her traktat. Det tror jeg såmænd meget godt at borgerne kan.

Jeg mener faktisk, det er meget rigtigt, at vi får sendt den traktat til de borgere, som ønsker traktaten, eller at de får mulighed for selv at få den udleveret. Jeg kan forstå, at hr. Messerschmidt ikke har den tillid til borgerne, at de selv vil tage det lille skridt. Det synes jeg måske er en smule ærgerligt, men det er så den konklusion, jeg kan drage af det her.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører roder rundt i tingene, det må jeg nok indrømme.

Jeg kunne godt tænke mig at høre – det synes jeg ikke at vi fik et klart svar på før – at når nu en meningsmåling har vist, at den spanske befolkning var så uoplyst før deres folkeafstemning, netop fordi de ikke fik nok information, hvad galt kan der så være i, at man husstandsomdeler EU-forfatningen til borgerne i Danmark?

Det er ikke at pådutte nogen noget, det er ikke at tvinge nogen. Det er at give information, og det er at leve op til den ånd, der ligger i begrebet folkeoplysning. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan et parti som Socialdemokratiet, som i mange år har slået på, at det var et folkeligt parti, kan være imod det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Vi er ikke imod, at en eneste får traktaten. Vi håber sådan set, at folk går ned og henter den traktat på posthuset. Vi synes, at det både er rigtigt og naturligt, at man tager det skridt.

Vi ved i øvrigt også noget om, hvor mange der gerne vil have traktaten, og hvor mange der gerne vil vide noget mere, for der er også lavet danske undersøgelser, og det er der et noget differentieret billede af, men der er ikke én eneste, der ikke får mulighed for at få traktaten, ikke én eneste.

Vi synes, at det ligger i tidens ånd, at man også selv skal gøre bare en lillebitte indsats, og det kunne være, at man tager brevkortet og putter det i postkassen og sender det til Folketinget, og så får man materialet tilsendt, eller at man tager det lille skridt, når man alligevel er nede i den lokale brugs for at handle, at man så også går på biblioteket, hvor mange kommer i forvejen.

Jeg ved ikke, om det er fremmed for Dansk Folkeparti at komme på biblioteket. Det kunne man næsten tro, når man sådan hører de her indlæg, men det er altså et sted, hvor der trods alt kommer en del folk, så jeg tror egentlig, at Dansk Folkeparti skulle tage det helt roligt og glæde sig over, at folk vil tage det skridt, og ikke tro, som det tilkendegives her, at det er der ingen mennesker der vil. Det tror jeg som sagt at folk vil.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti mener vi bestemt, at folk skal gøre en indsats. Det er bl.a. derfor, at vi har taget os tid til at lave det her beslutningsforslag.

Hvis Socialdemokratiet, som jeg kan forstå, under ingen omstændigheder vil være med til at give hver enkelt borger i Danmark EU-forfatningen i hånden, når de skal træffe en af de mest afgørende beslutninger for Danmarks fremtid, kunne man så forestille sig, at Socialdemokratiet vil være med til at omdanne et resumé af EU-forfatningen, som man i Holland har ment var en god ting at gøre for netop at oplyse borgerne?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Når hr. Martin Henriksen siger, at man har taget sig tid til at lave det her beslutningsforslag, skulle man måske have taget sig lidt mere tid til det og forholdt sig til den virkelighed, der er. Jeg nu skal gentage fra forslaget:

»Det er ikke rimeligt at forlange, at mennesker, der skal til debattmøde om forfatningen, først skal på biblioteket og fotokopiere de relevante afsnit, som de regner med kommer til diskussion.«

Jeg ved ikke, hvad det er for en forestilling, en fantasi, man har, hvad det er for et indtryk, man forsøger at give befolkningen i det her spørgsmål, når man skriver sådan noget i et beslutningsforslag, som ikke bare er i nærheden af virkeligheden.